INSTITVTA CONGREGATIONIS ORATORII S. MARIAE IN VALLICELLA DE VRBE.

A B. Philippo Nerio Fundatæ.

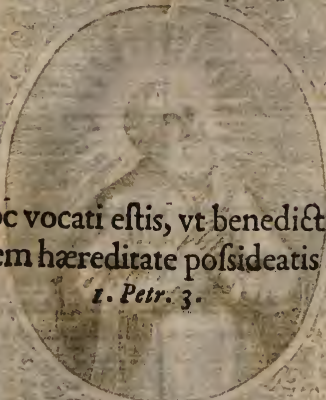

BEATVS PHILIPPVS NERIVS FLORENTINVS CONGREG. ORAT. FVND. obijt Romæ 8. Kalend. Iunias Año 1595 Aetat. 80. Romæ I. Laurus f. Cũ Priuilegio Sumi Pont. et Superiorũ permissu. 1601.

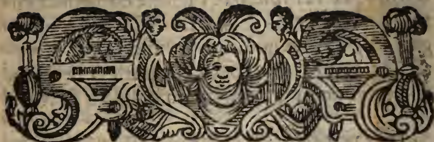
ROMAE, M. DCXII.
Ex Typographia Reu. Cameræ Apostolicæ.
Superiorum permissu.

Imprimatur si videbitur R. P. M. Sac. Pal. Apost.
Cesar Fidelis Vicesg.

Imprimatur F. Thomas Pallauicinus Bonon. Mag. & Reuerendiss. P. F. Lud. Ystella Sac. Pal. Apostolici Mag. Soc. Ord. Prædicatorum.

In hoc vocati estis, vt benedictionem hæreditate posideatis.
1. Petr. 3.

RATORII CONGREGATIO A BEATO PHILIPPO NERIO moribus potius erudita, quàm legibus aſtricta, nullam ad Religioſorũ hominum conſuetudinem propriam ſibi regulam habuit, ad quam conſultationes dirigeret rerum gerendarum. Etenim Pater optimus omnium conſilia pro cuiusq; ingenio ſolitus paterno moderari affectu, ſatis habuit ad pietatem ſimul inflãmatos in ipſa rerum humanarum deſpicientia CHRISTI amore feruentiores videre ſuos, & quę diuturna experientia ad probitatem aſſequendam, Deumq; promerendum eis placere nouerat, & in dies prodeſſe, tanquam à Domini ſpiritu probare, & confirmare. Et hanc viam meritò ſæcularibus Presbyteris ille monſtrauit, licet à Religioſorum inſtitutis diſtantem, qui Congregationem non ſe auctore, ſed Deo Optimo Maximo duce, ac perfectore inſtitutã ſæpè dicebat. Ea

igitur, quæ vel ipse hac ratione condenda curauit, vel ab eius institutione inter Congregationis nostræ homines consuetudine recepta, ac deinceps perpetuò seruata vt breuiter cognosci possint, summatim collecta sunt.

De Oratorio, & Oratione. Cap. I.

Erè locum orationi destinatum Oratorium dicimus. Nam familiaris in ipsò nata diuini Verbi tractatio, post hæc tractanda, iam adulta, & in Ecclesiam nostram trãslata nomen minus accommodatè retinuit,

Oratorij, in quo scilicet tàm exteri, quàm nostri quotidiè vesperi post orationem, quam dicimus mentalem, consuetas Litanias recitant, aut singulis ter hebdomadis, quę est voluntaria corporis castigatio, supplicio flagellorum sese afficiunt. Festis item diebus à Calendis Nouembris, vsquè ad sanctam Christi Domini Resurrectionem, non modò supplicationibus, sed etiam familiari cohortatione, & musico concentu excitantur ad Cœlestia contemplanda. A Resurrectione vicissim Dominica vsque ad Calendas Nouembris, post officium vespertinum in Ecclesia à nostris decantatum, & auditum sermonem in suburbanum quempiam locum, vel (si per calores æstiuos non liceat,) in templum aliquod ad has rerum diuinarum tractationes intra Vrbem conuenire solent. Singulis præterea diebus Dominicis, nisi nostro sit in templo concionandum, manè lectis Litanijs, & sermone opportuno de documentis præsertim Euangelicis familiariter habito, declarantur ex exteris, qui septem primarias Vrbis Ecclesias, ac tres domos infirmorum publicas hospitales infra hebdomadam aliquando visitent. Harum omnium cura rerum Præfectum attingit Oratorij, è nostris constitutum Sacerdotibus, vel adiutorem; vt alteruter his ritibus præsit, salutiq; confluentium consulat externorũ;

 qui-

quibus etiam præſenti ope pietatis, officia, in valetudinarijs erga ægrotos feſtis diebus proponat exercenda. Ex exteris item fratribus idoneos ad certa Oratorij munia deligat, & in primis Rectorem, caueatq; ne vlla ex parte conſtitutioni derogetur, quam Congregatio his verbis expreſſam voluit.

Præfectus Oratorij noſtri nullo modo permittat exteris Officialibus in eo conſtitutis, vt in aliquid ſe rerum, aut negotiorum ingerant, ad ipſum locum, vel inſtitutum quoquo modo pertinentium, quod ipſe non eis præſcripſerit: nullum enim huiuſmodi ius, aut poteſtatem habere poſſunt. Ne quid præterea innouetur, ibi hactenus obſeruatum, de rebus præſertim grauibus ad Oratorium ſpectantibus quibuſcunq; Præpoſitum Congregationis noſtræ conſulat, penes quem rerum Oratorij, & Congregationis eadem eſt gubernatio.

Hæc ſatis, vt appareat, qua via ſint externi frequentiores in Oratorio ad contemplationem, & amorem diuinorum promouendi. Noſtris autem eiuſmodi inſtituto magis deditis, id etiam maximè adhibendum, quod à Beato PHILIPPO Patres edocti ad hunc modum conſtituerunt.

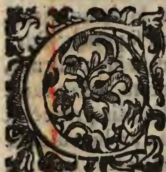
Horas ſuas quilibet habeat meditationibus præſtitutas, in quibus maiores quotidie

pro-

progreſſus faciat, Deum, cæleſtiaq; amando, & appetendo; quod ſuperiores pro ſua charitate, ac prudentia ſæpius vnumquemq; admonere,&qui huiuſmodi ſtudioru fructus cõſtet,animaduertere debebunt. Habent igitur, quæ orationi, & meditationi ſeponant ſtata tempora; & præter hortatorem Præpoſitum, quem audiant,etiam Sacerdotem ſacris familiæ noſtræ confeſſionibus audiendis præfectũ, qui pro ſua quemq; prudentia ad hæc diuina ſtudia vel ſegniorem incitare ſolet, vel nimis incitato, cum fuerit conſentaneum, moderari.

Cæterum ob alias plurimas occupationes ſibi,proximisq; ſalutares,aliud nullum manè, vel die orandi tempus, ac ſpatium ſibi præfinitum capiunt, & conſignatum, quàm quod arbitratu quiſq;ſuo eiuſmodi meditationibus, & ſacris precibus piè, ſanctèq; dederit. Ad Veſperum autem,ſicuti dictum eſt, in Oratorium publicum externis etiam quibuſq; viris patens, & expoſitum ad orationem, vnde nomen accepit, ſeduli conuenire debent. Sed de omni orationis, & flagellorum in Oratorio ritu, & conſuetudine, deq; pijs externorum officijs,infra poſt alias conſtitutiones,in huius capitis appendice agendum eſt.

De Ecclesia, & Diuinis officijs. Cap. II.

Ongregationis nostræ Sacerdotes, vtpotè diuinorum administri, in Ecclesia, festis præsertim diebus, frequentes adsunt. Alij confluentibus diuina Mysteria præbent, alij ad sacras confessiones audiendas intenti, à prima luce ad horam vsque prandij, è subsellijs suis, non nisi necessitate impulsi recedunt. Sacrum omnes quotidie peragunt, & cæteri inseruiunt, potissimum Clerici, qui cùm res ipsa sacra solêniori ritu, & musico concêtu celebranda est, benè manè descendentes in Sacrarium, Sacerdotes pia diligentia sacris vestibus ornant, & solemni sacrificio præsentes, ac diuersa munera obeuntes ab ipsa Sacrorum custodia, aut Ecclesia, dum datur diuinis opera, nunquam recedunt. De rebus autem ad Ecclesiam spectantibus hæc sunt nostris proposita decreta.

In Ecclesia nostra nullæ erunt statuæ vita functorum, siuè ex marmore, siuè ære, siuè gypso, aut alia materia.

Diebus Festis semper solemni apparatu, tã Missa, quàm Vesperę celebrabuntur. Erunt

A etiam

etiam Vesperę solemnes in Vigilijs Corporis CHRISTI, Natiuitatis Beatæ MARIAE Virginis, & Consecrationis Ecclesiæ nostræ ad x. Cal. Iunij, cuius octauæ redditur officium, & infra eã gratissima nobis recurrit memoria dormitionis Beati Philippi Patris nostri, ad vij. scilicet Cal. Iunias. Prætetea intra octauam Corporis CHRISTI Vesperas quotidie decantamus.

Singulis similiter annis Iv. Cal. Februarij dies Festus Sanctis PAPIAE, & MAVRO Martyribus solemni apparatu celebratur, & manè eius diei festi res sacra Diacono, & Subdiacono ministris peragitur. Vesperę in Vigilia, & ipso die festo musico concẽtu decantantur. Porrò in Vigilia etiam matutinæ laudes antè cęnam, coram sacris eorum Reliquijs à Sacerdotibus, & Clericis nostris vnà recitantur, vt debitus honor patronis Ecclesiæ, & Congregationis exhibeatur.

In trãslatione verò, quæ contingit iij. idus Februarij idem seruatur; Missa tamen, & Vesperæ solemniter non decantantur.

Dies etiam festus Sancti Gregorij Papæ Congregationis, & Ecclesiæ nostræ Patroni iv. Idus Martij est nobis, tàm in primis Vesperis, quàm in Missa admodum solemnis.

Alios item Sanctos, quorũ sacris Reliquijs, vel insignioribus aucti sumus, Ecclesiasticis offi-

officijs ſingulariter veneramur. Nam IV. nonas Maij NEREVM, ACHILLEVM, & DOMITILLAM Martyres, duplici.

VII. nonas Iulij PATERMVTHIVM, COPRETEM, & ALEXANDRVM Martyres, quibus dicatum eſt Altare, ſemiduplici.

VI. Calendas Auguſti PANTALEONEM Martyrem, ſemiduplici.

XI. Calendas Nouembris VRSVLAM, & Socias Virgines, & Martyres, ſemiduplici.

XIX. Calendas Ian. SPIRIDIONEM Epiſcopum, & Confeſſorem, ſemiduplici ſimiliter proſequimur.

Quamuis verò noſtri Eccleſiaſticis officijs, Veſperis dierum Feſtorũ exceptis, Eccleſiam non frequentent: cum tamen habetur aliqua ſingularis celebritas anniuerſaria, vt die feſto Purificationis Beatæ MARIAE Virginis ad candelas, in capite ieiunij ad Cineres, Dominica Palmarum ad Oliuas, conſuetis maioris Hebdomadæ diebus ad matutinas, Miſſam, aliasq; ſolemnes eius temporis ceremonias: Die inſuper Feſto omnium Sanctorum ad Veſperas, præter conſuetas, etiam defunctorum, item ad matutinas, ſicut manè ad Miſſam: Nocte tandem Natiuitatis D.N. IESV CHRISTI ad matutinas, & Miſſam in Chorum Eccleſiæ conuenire ſolent.

Sed iã ab hiſce Ferijs veniamus ad funera.

Cum

Cum enim aliquis è noſtra Congregatione è vita deceſſerit, ſinguli Sacerdotes tres miſſas celebrabunt pro vita functo: qui verò Sacerdotes non fuerint, nouem coronas recitabunt; in loco verò, vbi defuncti corpus fuerit præſens, recitabitur officium defunctorũ: ſi manè fuerit, celebrabitur Miſſa ſolemnis, ſin minus ſequenti die Diacono, & Subdiacono miniſtris, ſex candelis accenſis in Altari, & quatuor facibus iuxta corpus. Abſoluto autem officio duæ ex illis remaneant vſque ad ſepulturam. Quod ſi abſens obierit, priuatim recitabitur à Sacerdotibus nocturnum officium Defunctorum: Miſſa verò ſolemnis, vt ſupra. Singulis item annis infra octauam omnium Sanctorum celebrabitur Miſſa ſolemnis pro defunctis noſtræ Congregationis.

Sine conſenſu Præpoſiti, & Deputatorum res ſacra non celebrabitur ſolemni apparatu pro vita functis exteris, videlicet Diacono, & Subdiacono miniſtris; nec id ipſi facilè concedent, niſi mortuus Prælatus extiterit, aut eximiæ dignitatis, & honoris inter Laicos, aut certè valdè benemeritus de noſtra Congregatione.

Nullum recipietur à Congregatione noſtra legatum de re ſacra perpetuò peragenda, niſi fortè iuſtiſſima cauſa intercedat, & ex con-

ſenſu Patrum expleti decennij.

Quæ autem hoc in loco de ſacris confeſſionibus videntur ponenda, hæc habemus. Singulis diebus ferialibus aliquis ex Sacerdotibus ad hoc muneris delectis morari debet in Eccleſia ad confeſſiones audiendas: Feria verò quarta, & ſexta, manè vſque ad horam prandij omnes, & feſtis pariter diebus omnes excubare.

Nemo tamen eorum admittitur ad audiendas confeſſiones ſine Patrum conſenſu, qui exegerint decennium in noſtra Congregatione.

De ſalutari familiarum ſermonum vſu, tàm in Eccleſia, quàm in Oratorio.

Cap. III.

N Eccleſia noſtra, die Sabbatho ad vacandum excepto, quatuor quotidie, niſi etiam dies feſti ſint, cùm aliquis tantum vnus ſermocinari ſolet è ſacerdotibus noſtris, qui fuerint ad hoc oneris, munerisq; delecti, ordinata ſucceſſione verba, ad vulgi præſertim

cap-

captum accomodantes, & ad nullam prorsus pompam, vel vanum populi applausum declinantes, genere dicendi verè fructuoso, audientium animos pascunt; Sanctorum præsertim exemplis, ac probatis Historijs sermonem confirmantes. Vitandæ enim sunt eis quæstiones difficiles, dogmatum tractatus, & quæcunq; scholas decent magis, quàm Oratoriũ. Est autem eius consuetudinis, qui prouidè negotium id curet, stato tempore ad Ecclesiam descendere, & inter alia, quæ paranda sunt, horologiũ arenariũ iuxtà sedem sermocinantiũ ponere, & librum aliquem de salutaribus scriptũ præceptis, aut de Sanctorum dictis, & factis, vbi octo, aut decem Auditores præsentes viderit, lectitare; cum verò quindecim, vel vt summum viginti, ære campano hora consueta signum dare, quo ille quidem audito, cui primò dicendum est, ad locum festinat, & postquàm legentem paulisper audierit, ligneam sedem sex, vel octo circiter graduum ascensu sublimem conscendit, arenarium horologium iuxtà positum inuertit, quod semihoræ spatium præfiniat, & nullo vsus procemio, ab argumẽto præsertim, quod in libro lectum est, sermonem orditur. In medio eius sermone surgit custos ad signum eadem grãdiori campana iterum dãdum, quo habitò alter dicturus secundo loco huc properat,

perat, & tantiſper expectat, dum primus finem dicendi fecerit. Eodem penitus modo ſecundo ſuccedit tertius, & tertio quartus. Nec horum cuiquam amplius hora dimidia datur, nec horologio ſolùm, ſed tintinnabulo, cum opus eſt, ad finiendum admonentur.

Sermonibus abſolutis ſacer concentu muſico canitur hymnus, quo expleto is, qui dixit vltimus, ad orationem Dominicam, & Angelicam Salutationem ter ſecretò recitandam inuitat, & concio dimittitur. At Dominicis, cæteriſq; diebus feſtis eorum vnus, quibus ad dicendum ſunt eiuſmodi dies conſignati, in Eccleſia poſt veſpertinum officium decantatum ſermonem habet, cui ſemihoram aliquantulum præterire, non tamen certas iã enarratas dicendi leges, liberũ eſſe debet. Eiſdem diebus à Kal. Nouembris, vſq; ad celeberrimum Chriſti Domini Reſurrectionis diem, ſicut etiam Dominicis, manè toto anno ab aliquo ex noſtris ſermo in Oratorio habendus eſt: Sed hac de re aliàs; Nunc ſatis eſt referre noſtras Conſtitutiones huc pertinentes.

Ad ſermonem habendum in Oratorio nullus admittetur ex noſtris abſq; conſenſu Patrum, qui decennium expleuerint in Congregatione.

Ex exteris verò nullus inuitandus ad concio-

cionem habendam in Oratorio, vel Ecclesia, nisi ex Præpositi, & quatuor Deputatorum consensu.

De statu Congregationis Oratorij perpetuo. Cap. IV.

Nunc statum, & formam Congregationis nostrę penitus immutabilem in promptu ponimus duobus decretis expressam. Horum primum his verbis sancitum est.

Cum nostra Congregatio solo charitatis mutuæ nexu, neque vllis astricta votorum, iuramenti, aut promissionis huiusmodi vinculis olim per Beatum Patrem Philippum Nerium, fuerit diuina inspiratione instituta, atq; hæc fuerit eius, & omnium Congregationis Patrum mens semper vnanimis, ac sit, vt ita perseueret, decretum est, si quando aliqui ex nostris putauerint ab hoc statu recedendum, & alligare Patres, fratresq; vllis votorum iurisiurandi, aut promissionis vinculis, etiam si isti maiorem partem conficiant, vt sit ipsis quidem liberum, quam velint ingredi Religionē, sed altera pars quamuis numero longè impar habeat omnia bona

Con-

Congregationis quocunq; loco posita, quandiu perseuerauerit in hoc statu, nec alteri quicquam dare, vel acquisitum, vel acquirendum teneatur. Sic enim conseruabitur in Ecclesia Dei circumdata varietate. Hactenus decreti verba; vt inde etiam appareat Parentem optimum in Christo nostrum adduci non potuisse, vt suos alia via filios duceret, qui pro Christiana charitate Religiosos homines, tam religiosè coluit, & pro singulari prudentia sanctissima tot ordinum instituta votorum vinculis religare se volentibus eo tempore ad omnem Christianæ disciplinæ præstantiam satis esse nouit.

Alterum decretum est. Ne quis prætextu ampliandæ Congregationis, eam dissipet, atq; vt confusio vitetur, quam multitudo parere solet, arctiusq; inter se, qui sunt è Congregatione, amoris vinculo colligentur, quem quotidiana consuetudo conciliat, ac mores cuiuslibet ipsorum ex hoc cognosci possint, & notorum vultus cuncti reuereantur, statutum est, ne Congregatio alibi vllum locum recipiat, neq; alterius Congregationis regendæ suscipiat onus: Si quæ verò aliorum locorum Collegia, & Congregationes nostra instituta obtinuerint, & seruare voluerint; non sint illa quidem nostræ annexa, neq; Clerici eorum sint è Congregatione Oratorij

Ro-

Romani. Quemadmodum eſſe debet inſtituti, vt vnaquæq; Domus, aut familia noſtræ formam imitata ſeparatim ab alijs ſe per ſe regat, & moderetur.

De Præpoſiti, & quatuor Preſbyterorum deputandorum electione, & munere. Cap. V.

D Congregationis, rerumq; ad ipſam ſpectantium gubernationem, & curam Præpoſitus primùm eligitur, quem etiam Patrem appellamus; deinde quatuor Presbyteri deputantur. De quorum omnium electione, & munere ſic decernit Congregatio.

Nullus Præpoſitus eligetur, qui in noſtra Congregatione quindecim annos non permanſerit, quo temporis ſpatio Deputati, vel miniſtri ſit functus officio, & qui ætatis ſuæ annum quadrageſimum ſaltem non attigerit.

Electio Prępoſiti pertinebit ad omnes Sacerdotes Congregationis, qui exacto decennio fuerint admiſſi ad ius ſuffragij ferendi: Laici verò certò ſciant, ſe nihil ad electio-

nem Præpositi, Deputatorum, Pręfectorumq; iuris habere, munia assignata ex præscripto dumtaxat obituri.

Tàm Præpositus, quàm Deputati, & cæteri Officiales eligi possunt etiam absentes.

Præesse debet in electione, absentiaq; Præpositi, quasi Superior, qui primum è Sacerdotibus nostris tenet post Prępositum in Congregatione locum.

Fiet autem Præpositi electio hoc modo. Qui erit à secretis singulis electoribus schedulas dabit, in quibus scriptum, vel typis impressum sit, nomen eligendorum, vt illas in vas conijciant, videntibus duobus ad id muneris deputandis. Eductus autem ijsdem duobus cernentibus à Secretario clara voce legetur, & electus is erit Præpositus, in cuius electionem conuenerint Electores medietate plures. Hunc sanè modum eligendi, donec consentiant, decies repetere possunt: post decimum verò scrutinium, si nec dum in vnũ pars maior media conspirauerit, compromissum fiat, vt scilicet quinque solũ ex electoribus Præpositum è duobus tantummodo deligant, in quos plura suffragia ex quacunq; disquisitione hactenus collecta concurrerint. Quod exemplo declaratur: Si enim duo, vel plures octauum sibi numerum in suffragijs obtinuerint, vel vnus, aut plures octauum,

alij verò ſeptimum; tunc cæteris omnibus re-iectis, horum tantùm delectus electoribus ha bendus eſt. Ipſi autem Electores quinque compromiſſarij, quibus ſcilicet datũ eſt arbitrium deligendi Præpoſitum, in ipſa tunc ſimul Congregatione ita ſunt deputandi, vt ſinguli ad eam electionis poteſtatem plures ſibi ſuffragantes habeant (non enim plura medietate ſuffragia in ipſis deligendis requiruntur) & ex illis conſtituantur, qui non fuerint inter primos eligendos numerati. His enim duobus eo tempore, nulla ad huiuſmodi electionem relinquitur facultas; Sed actiua ſimul, vt dicitur, & paſſiua voce priuantur.

Si quando tandem ſchedulis eductis compromiſſarij pares extiterint, electus habeatur, qui debito in Congregatione ſibi loco alijs pariter concurrentibus præſtat.

Tres annos duret Prępoſiti munus, & confirmari poſſit tertio quoquè anno, Congregationis arbitrio. Ad eandem menſam vnà cum cæteris accedet, & aſſidebit; niſi impediat inualetudo.

Nihil ſingulare habeat in Eccleſia, menſa, cubiculo, domi, foriſuè præter locum primarium, & laicum ex noſtris à Deputatis aſſignandum, qui omnem in eius obſequium conferat operam.

Circa rem familiarem, & bona Congrega-

tionis, administratione vtatur accurata, præstetq; nostris ad victum, & vestitum necessaria. At verò pauperibus, aut alijs, qui non sunt ex nostra Congregatione, quolibet mense nummi aurei summam poterit elargiri. In maiori quidem summa, quotiescunq; eiusmodi largitionum se dederit occasio, quatuor Deputatorum requiret consensum: Cum verò decem nūmos aureos excedere contigerit, totius Congregationis. Idem in alijs cuiuslibet completi operis, aut negotij seruet impensis extraordinarijs, & ad victū, aut quotidianum familiæ nostræ vsum nihil attinentibus.

Totius Congregationis gubernandæ, omniumq; curandorum, quæ ad eam spectant, prima potestas sit penes Prępositum: ad ipsum enim solum pertinebit Congregationem, cum opus fuerit, conuocare, tractanda proponere, ritè constituta perficienda curare: exigere quoque rationem actorum, vel agendorum à singulis nostrorum, quibus est aliquod munus, vel onus quomodolibet vbiquè locorum mandatum, & videre, vt singula rectè expediantur. Conuocabit ad hoc Congregationem quatuor Deputatorum saltem qualibet hebdomada, sine quorum consensu nihil aget, quod spectet ad vniuersalem gubernationem Domus, & eligendos, aut amouendos officiales. A Præposito enim, & quatuor De-

puta-

putatis cæteri officiales, & ministri trienniũ duraturi eligentur; excepto Confessario, ad quem eligendum plures ex Electoribus conuenire debent in ipsa Congregatione proximè post Præpositum, & Deputatos Electos: horũ enim nullus ei muneri præficiendus est.

Domesticis autem officijs præfecti, quos officiales dicimus, suis nominibus satis noti, sunt qui sequuntur.

Sacerdos à Confessionibus.

Corrector ex Senioribus, qui secretò corripiat errantes.

Minister, qui rebus domesticis administrandis, Præpositi sententia consulta, & explorata, det operam.

Præfectus Sacrarij, cuius paternæ curæ Sacrarij ministerio assignati committuntur, sicut Ministro cęteri Laici omnes.

Custos Sacrarij.

Præfectus Oratorij, & Adiutor.

Præfectus Sermocinãtium in Ecclesia.

Præfectus Cęremoniarum.

Præfectus Musicæ.

Receptatores hospitum duo.

Monitor precum, quas debemus commendatis in mensa Vesperi.

Tyronum Præfectus.

Custos depositę pecuniæ.

Negociorum domesticorum Procurator, & adiutores.

Bibliothecarius, & adiutor, qui non permittant è communi Bibliotheca libros extrahi.

Minister infirmorum, & adiutores.

Præfectus ædificiorum, & adiutor.

Præfecti corrigendis legentium erroribus in mensa duo.

Aromatariæ Præfectus, & Aromatarius.

Pecuniarum Exactor, & Dispensator.

Custos Supellectilium.

Cellæ Penariæ Custos.

Cellæ Vinariæ Custos.

Custos Triclinij.

Ianitores.

Hos præsertim Congregatio singulos huiusmodi constitutione voluit admonitos.

Nemo munus à Congregatione, seu Præposito, & Deputatis demandatum recuset, sed omni animi demissione suscipiet. Quod si aliqua ex causa sibi recusandum iudicabit, postquam ea, quæ senserit, debita modestia, semel, aut iterum exposuerit, nec Præpositus, & Deputati approbauerint, iniunctum munus sine vlla amplius excusatione accipiet.

De Deputatis autem cum Præposito eodem tempore eligendis hæc habentur.

Post electionem Præpositi statim eligentur ei quatuor ex Presbyteris, qui decennium transegerint in Congregatione, ex quo sunt

admiſſi ad primam probationem, & ius habeant eligendi à tota Congregatione, de quorum conſenſu, vt dictum eſt, cuncta à Præpoſito agentur, quæ ad vniuerſalem Congregationis gubernationem pertinere ipſe iudicauerit.

Ab eiſdem ergo Presbyteris omnibus exacti decennij eodem modo, quo ſuprà, vſquè ad tertium ſcrutinium, eligetur quatuor Deputati, ſinguli ſeparatim, in eadem Congregatione: poſt tertium verò ſcrutinium, nullo facto compromiſſo, duos eligantur, in quos plura fuerint ſuffragia in illa trina diſquiſitione collata: Si verò plures pariter concurrant eligendi, duo tantùm, cæteris reiectis, ad electionem peruenire poſſunt; illi ſcilicet, qui alijs de more præire debeant in Cõgregatione. Exemplum proponimus. Si ſcrutinio ter peracto, in octauum alter ſuffragiorum numerum peruenerit; alter verò in ſeptimum, hos dicimus duos, cæteris omni ſuffragio priuatis, ad Deputati munus per ſcrutinium prouchendos. Quod ſi plures ſeptimum illum numerum obtineant, illi ex eis ſcrutinio ſimiliter eligẽdus erit, excluſis alijs, qui debeat eis in Congregatione antecedere: ſi rurſus paria duorum fuerint eligendorum ſuffragia, is ſimiliter habeatur Deputatus, qui ex inſtituto alterum inter noſtros ſit ſolitus anteire.

Vnus è quatuor Deputatis triennij præteriti (tres enim annos durat, cuiusq; munus) aut etiam, si placebit, duo cõfirmentur in tres alios annos, qui post illos confirmari amplius non possint.

Ex Deputatis item eligetur aliquis à Secretis ex ipsorum consensu Deputatorum; qui singula decreta à Congregatione Vniuersali, vel à Præposito, & quatuor Deputatis in libro ad hæc conficiendo notabit; & literas, ad quos continget; scribet. Literæ autem omnes, quæ negotia continent in alio libro sunt exscribendę.

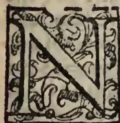
Deputatorum erit præterea, cùm Præpositus decesserit, vel finierit eius munus, seniorem prædictum mónere, qui eius vice interim fungitur, vt conuocet ad electionem Præpositi conuocandos. Quod si ille negligat, ipsi conuocabunt.

Si nemine dissentiente ipsis videbitur cessatio muneris concedenda, vel indicenda Prępositó ob iustam causam, quatuor è Sacerdotibus exactí decennij aduocabuntur. Quod si his videbitur, ijdem conuocent Congregationem, à qua deponatur; & eligatur nouus Præpositus, sicut iam supra dictum est; eo modo tamen seruato in præposito deponendo, qui in eijciendis tenendus est.

Singulis annis mense Ianuario aliquis ex

Deputatis cum altero non Deputato rationem omnium expensarum, quę toto anno fiūt, singillatim inibit, eamq; initam in publica Congregatione referet, vt appareant omnibus, quæ superiori anno factæ sunt expensæ, pateatq; singulis contractum nè sit æs alienum, & quota sit summa rei familiaris, & bonorum omnium nostræ Congregationis.

De admittendis in Congregationem, & eijciendis ex ea. Cap. VI.

Ostrę Congregationis Patres Beati PHILIPPI Institutoris optimi morem secuti; non nisi homines probatæ vitæ, maximè idoneos, & quasi ad institutum natos recipi volunt ad suorum numerum aggregandos; etiam ad hunc modum factis decretis.

Minores duo de viginti annis, ac maiores quadragintaquinq; ad primam probationem non recipiantur, neq; ij, quos canones ab ordinibus arcent, nisi in ordine laicorū sint omninò permansuri: non infirmæ valetudinis: non ij, qui ingressi sint aliquam Religionem: non

non niſi bonæ apud omnes famæ, qui Oratorij noſtri frequentes fuerint auditores, & orationibus interfuerint, & ſæpius alicui ex noſtris Sacerdotibus ſoliti fuerint confiteri, & experimentum ceperint inſtituti noſtri. In his tamen omnibus, ſi ita videatur Patribus, qui decennium expleuerint in Congregatione, poterit diſpenſari.

Duo ex noſtris Presbyteris à Congregatione eligentur, qui diligentem adhibeant curam circa eos, qui admittendi ſunt in Congregationem; vt vel antequàm admittantur, eorum vita, & mores omni ſtudio explorentur. Ea propter crebra cum illis inhibunt colloquia, vnà cum ipſis verſabuntur: nec his contenti, ab illis etiam certiores reddantur, qui eiuſdem erunt patriæ, & quibuſcum anteacto tempore, quàm recipiantur, fuerint verſati. Referre autem debent duo electi ad Congregationē iterum conuocandam, quæcunq; de illis habuerint, ſi quomodo ſcire interſit, antequam ſecretò ſuffragia ferantur.

Præter duos Patres, quos eligendos ad id muneris diximus, alij etiam Patres diligenti cura exquirent, quæ hactenus prę fati ſumus, & num animo veniant permanendi ſemper vſquè ad vitæ obitum in Congregatione, non alio prætextu, quàm vt Deo inſeruiant, & obſeruent noſtræ Congregationis inſtituta, ſeu

con-

conſtitutiones, quas propterea, antequam recipiantur, legendas Patres offerent, quò rem totam maturiori conſilio deliberent.

Quomodo autem oporteat admittendos expeditas habere res ſuas familiares, & domeſticas, habetur cap. 8. Antequam enim per ſecreta ſuffragia admittantur, debent eſſe expediti ad viuendum nobiſcum, & habitandum, nè ſic admiſſi extra Congregationem degant, præter tempus dierum aliquot, vt ad ſummum quindecim.

Admiſſi ad primam probationem, non continuò tyronibus aggregabuntur, ſed menſem, veluti hoſpites, in noſtris ædibus morabuntur, vt interim omnia noſtra cognoſcant, ac maturius deliberent, & è contra ipſorum periculum fiat, ſi prompti ſint in omnibus parere, vel in humillimis, ac duriſsimis: ſi exercitationibus Sanctarum meditationum, & Sacramentorum ſint à ſe ipſi deuoti: non contentioſi, non pertinaces, non ſuperbi vlla omninò in re aduerſus maiores, aut etiam minores.

Si bonum ſui ſpecimen dederint, poſt menſem eorum nomina in libro ad hæc deſtinato notabuntur, & indè annus primę probationis incipiet, per quod anni ſpatium, ſi fuerint in vitæ laudabilis ratione verſati, in ſecunda probatione biennium conſiſtent, alioqnin dimit-

dimittentur à Præpoſito, & Deputatis, quorum eſt munus ad primam, & ſecundam probationem admittere. Exacto autem triennio, ſi laudem ſimili modo probatę vitę habuerint in conuictu, vt eſſe poſſint è Congregatione, nominatim decernendum eſt. Aggregabuntur ergo per ſecreta ſuffragia, poteruntq; deinceps ad omnia miniſteria, excepto Præpoſiti, & Deputati munere, eligi. Ius autem ipſi alios eligendi poſt decennium ſolùm habebunt, niſi de conſenſu Deputatorum Pæpoſitus hoc ius ex cauſa ſtatuerit differendum.

Quod ſi quis eorum, alia nulla intercedente cauſa, niſi obliuionis, aut modeſtię, ad tempus non petierit, quòd à Congregatione fuiſſet accepturus, cum in noſtrorum Catalogum admiſſus referetur, ab eo tempore cenſeatur aggregatus, quo expletum fuerit conſuetum triennium, vel decennium.

Admittere ad Congregationem, & ad omnia ſupradicta pertinebit ad Sacerdotes expleti decennij, & ſtabitur maiori parti ſuffragiorum; ad primam tamen, & ſecundam probationem, vt dictum eſt, ad Præpoſitum, & Deputatos.

Nemo poſſit expelli è Congregatione, niſi primò in vnum locum congregati fuerint omnes Presbyteri, qui decẽnium exegerint in Congregatione, numerandum à die, qua fuit

ad-

admiſſi ad primam probationem, & ſinguli ſuum ſuffragium dederint, & quod duę è tribus partibus ſtatuerint, id fiat. Quod ſi in tres partes non poterit fieri Presbyterorum æqua diſtributio, tunc ſeruabitur ratio, quæ eſt octo ad tredecim, aut quatuordecim, ita, vt octo exempli gratia conficiant duas partes, ſiuè tredecim ſint Presbyteri, ſiuè quatuordecim.

Nemo poſſit expelli è Congregatione, niſi propter iteratam, grauemq. pertinaciam, vel graue delictum; ſed qualia ſint ſingula huiuſmodi, ſtabitur iudicio duarum partium è tribus numerandarum, vt ſupra.

De Tyronum inſtitutione. Cap. VII.

Dmiſſi ad primam probationem, ſiuè Clerici, ſiuè Sacerdotes, donec fuerint expleto triennio noſtris adſcripti, eius curæ commendantur, qui id muneris in Congregatione ſuſtinet. Is ad fructum animorum omnia referens, præter virtutum ſingulare ſtudium, quarum maximè compotes eſſe noſtros oportet, curet

alia quædam proponere, quæ ſunt hactenus obſeruata, vt videlicet.

Sacro quotidiè inſeruiant.

A ſtudijs literarum Superioris arbitrio abſtineant: Hæc enim moderanda primùm, vt Diuina ſapientia imbuti diſcãt amare neſciri.

Ad menſam ſigno dato ſine vlla mora conueniant, ibiq; ex præſcripto, Miniſtratoris, vel Lectoris officio fungantur.

Singuli miniſtrent, vel legant ſingulis diebus, aut hebdomadis, tàm prima, quãm ſecunda prandii, vel cænæ hora: qui verò ex eis Sacerdotes fuerint, ad primam, non niſi manè miniſtrare ſolent.

Lectionem ſimiliter in Eccleſia, vt cuiq; ſua fuerit conſtituta hebdomada, ſermonibus præmittant; interſint, dum habentur, atq; etiam curent, nè quid omittatur eo tempore, quod eſſe ſolet inſtituti. Eam verò miniſtrandi, & legendi conſuetudinem iam aggregati ad decennium vſquè retineant, vel circiter, Superiorum arbitrio, Præpoſiti ſcilicet, & Deputatorum.

Vbi finem ſermones habuerint, quorũ quotidie duos, vel ſaltem vnum audierint, vt etiam valetudini quadam ex parte inſeruiãt, in aliquam ambulationem veniant.

Veſperi ad orationem in Oratorium ſe conferant.

A pran-

A prandio, & cæna animi recreandi gratia per horę ſpatium eorum quiſq; in vnum cum aliis locum adueniat, & omni mitigata ſeueritate, vultu hilariori, modeſtè tamen ſic ſe gerat, ne alium, vel ioco tangat,

Si quis eorum per ianitorem accerſatur ab aliquo, ſtatim ad portam domus deſcendat, ſe paucis expediat, & neminem externorum in cubiculum ſuum, vel omninò in ædes noſtras, inſcio ſuperiore, admittat.

Nec domo, nec ſoli, niſi facultate ab eodem data aliquando exeant.

Nulla externorum negotia, vel quęcunq; in Congregatione degentibus, ſeù conſuetudine, ſiuè decreto aliquo ſunt denegata, ſine Prępoſiti etiam licentia, adminiſtrent, aut conficiant.

Ab adminiſtratione Sacrorum, ipſoq; Sacrario Feſtis diebus, vix neceſſitate cogente recedant.

Altare cuius quiſq; curam ſuſcepit, vt tempori congruit, ex viciſſitudine Eccleſiaſtici miſterii ornet.

Ter in hebdomada aſſignato Confeſſario peccata ſua confiteantur, & qui non fuerint Sacerdotes, eius arbitrio Euchariſtiam accipiant.

Curent, ſi quid errauerint, vt ſpontè ſe correctioni ſubijciant.

De

De Congregatione autem, ad quam conuenientes in aliqua se culpa esse demonstrant, extat huiusmodi nostrorum constitutio.

Congregatio culparum Tyronum, idest eorum, qui nondum triennium in nostra Congregatione exegerint, siuè Sacerdotes sint, siuè Clerici, singulis fiet hebdomadis, vt scilicet ad omnium communem veniant, & ea hebdomada, in qua non habetur communis, priuatim apud illum, cuius curæ sunt commendati, ad suas culpas coarguendas congregentur.

Adhibere etiam, loco accusationis iàm dictæ, aliquando solent probati cuiusq; auctoris lectionem, ex qua saluberrimis vicissim documentis per communicationem, & diuinorum collationem imbui possint.

De præcipuis nostrorum obseruationibus. Cap. VIII.

D excolendos diuiniore disciplina suorum animos, & ad Christianã, veramq; pietatem magis conformandos hæc præsertim interposita decreta seruat Congregatio.

Ter in hebdomada sua peccata Sacerdoti

ad hoc delecto quilibet confiteatur (nisi aliqua interdum de causa permittatur ab ipso quispiam aliter facere) Hanc tamen consuetudinem á Beato PHILIPPO Patres instituti perutilem ad salutem æternam volunt, & prędicant. Ad Eucharistiam similiter sumendam se paret, sumatq; si videatur eidem, cui confessus fuerit.

Congregatio (vt dicimus) culparum decimoquinto quoq; die perpetuò fiat, in qua non modò Sacerdotes intererunt, sed clerici, laiciq; omnes nostræ Congregationis; & á nouissimis ad primos quisq; commissam à se aliquam in consuetudine familiari culpam, etiam leuem flexis genibus accusat, & quoquo modo alicuius animum offenderit, petit ab illo veniam. In hac tamen accusatione publica nulla earum rerum mentio est, quarũ secreta apud Sacerdotem debet esse confessio.

Nemo ex Sacerdotibus alios corrigat, qui decennium Sacerdotij non expleuerit in Congregatione.

Statuto igitur die congregatis omnibus, inuocato primùm, vt moris est, á Præposito in Sacris precibus Spiritu Sancto, ille è Sacerdotibus, cuius est ex ordine alios corrigere (solét enim in huiusmodi munere sibi inuicem succedere) in sella ad Præpositi dexteram locata vocatus assidet, & perbreui sermone ad

inflammandos in Deum animos vtiliter præmiſſo fungitur in ſpiritu lēitatis officio Correctoris, ac dum clericos corrigit, & Sacerdotes, caput detegit, quod in laicis corrigendis non ſolet. Præpoſitum inſuper corrigendum detecto capite ſtans admonet.

Laici, & Clerici, vbi ſuas culpas accuſauerint, correcti, & à Præpoſito de aliqua vitioſa conſuetudine emendanda, vel laudabili retinenda quàm breuiſſimè etiam admoniti, ſimul diſcedunt. Singuli deindè Sacerdotes, qui adhuc infra triennium approbationem expectant, ſe ſe culpant:, his pariter abeuntibus remanent cæteri Sacerdotes, quorum accuſatione expleta, & correctione adhibita Præpoſitus Deo gratias agit precibus con ſuetis.

Præſcribetur autem forma, vt dici ſolet, pœnitentiarum, quam in illis conſcribendis nullo modo tranſgredi liceat. In ſchedulis autem ſcriptæ eodem die, quo fuerint accuſatę culpæ, veſperi in triclinio ſub cœnę finem per manus è ſacculo ſingulis diſtribuantur.

Hac diſtributione facta, vt ſorte obuenerit, ordinatim, & apertè legat coram omnibus quiſquè ſuam.

Eligetur preterea, vt ſupra diximus, aliquis ex ſenioribus, qui Correctoris officio fungatur. Huius erit vnumquemq; è noſtra

Con-

Congregatione etiam Deputatos, & Præpositum clàm corrigere; quod tamen munus omni mansuetudine, & animi lenitate exequetur, se ipsum, vt ait Apostolus, considerans, nè & ipse tentetur, itaut se potius, & vitia sua corrigere videatur, vt hac ratione fratres ad meliorem frugem reducat.

Quod domesticæ tandem disciplinæ studiũ postulat, ea hebdomada, in qua nulla est communis accusatio culparum, Laici omnes nostræ Cõgregationis cuiuis ministerio assignati apud Ministrum conuenire debent, vt ab illo erudiantur, & ad tenendam salutis æternæ viam benignè instituantur.

Ad hæc, nè nostri inflammentur auaritia, vel ambitione prolabantur, nè modestiam leniter abijciant, vel temerè auctoritatem teneant, his, quæ sequuntur, constitutionibus, aliqua ex parte cautum est.

Quò Deo, diuinisq; rebus expeditissimè quicunq; admittuntur in Congregationem se tradere possint, id maximè videbunt in primis, nè quid litigiosum sit vllo modo in rebus familiaribus, quas habent, sciantq; cuiuslibet anni redditus expendendos in bonos, quos ipsi iudicauerint vsus, neq; quicquam cumulandum; nè quis scilicet è nostra Congregatione vllam curam ponat in diuitijs parãdis; imò verò ex cẽsu pro suiscuiq; facultatibus

tibus in commune commodum Congregationis liberè conferendum est; Quod à nostris adeò seruatum est hactenus, vt si quis ob inopiam id non præstiterit, vel præstare intermiserit, statim atq; de suo abundantior quoquo modo factus est, pecuniam pro rata portione dare, ac soluere non destiterit; ita eis conueniens, ac cōsentaneum semper visum est stipendijs proprijs militare, & à rebus etiam Congregationis tanquam ab alienis abstinere, quibus ipsa debet in primis non habentes vndè viuant sustentare suos. Nec propterea pecuniam imperat Congregatio, dum exigit, quod ab hilari datore ex instituto pro victu offertur, idq; etiam prout cuiusq; facultates ferunt.

Possunt etiam Præpositus, & Deputati partem, vel totum assignatorum prouentuum remittere, si eis videatur aliqua de causa id faciendum.

Omnia sæcularia negotia interdicuntur nostris, nisi aliquid iusta de causa mandetur expediendū à Præposito, & quatuor Deputatis.

Nulli ex nostris, quamuis fuerit requisitus, profiteri licebit sub aliqua Cōgregatione, vel Societate extra Domum, vel aliquod onus suscipere sine consensu Congregationis.

Cum sint multi in Ecclesia Dei, qui audiendis Monialium confessionibus aut dant

ope-

operã, aut dare optimè possũt: propterea nequis ab instituto Congregationis nostræ proprio possit abduci, statutum est, nè nostrorum aliquis se se obliget, aut dedat confessionibus audiendis, moribus reformandis, rebusq; earum gerendis. Idem dicimus de Seminarijs, Collegijs, Congregationibus, Societatibus, aut alijs Vniuersitatibus, rebusuè earum quomodolibet tractandis.

Nemo Episcopus, Presul, aut alia quæcunq; ea sit dignitate ornatus recipiatur in ędes Congregationis, vt in ijs vnà cum nostris moraturus habitet, etiam si id fiat ad aliquod tempus.

Nulla Ecclesiastica beneficia petere, aut accipere vnquàm omninò possint: habita olim, si residentiam personalem non requirant, poterunt retinere.

Dignitates vllas nemo possit accipere, nisi Pontifex iubeat.

Nec licebit absq; Præpositi, & quatuor Deputatorum consensu frequentare Curias, neq; officia, vel beneficia pro se, vel pro alijs exposcere.

Nulli sit proprius famulus: si qua aliquem necessitas premet, deferet ad Præpositum, qui vnà cum quatuor Deputatis, quid ei opus sit, curabit.

Nec sinat quis pueros ingredi cubiculum

ſuum, niſi ducantur ab alijs, qui teſtes interſint, reliquos admodum parcè admittant, ſed vocati deorſum ad illos ſe conſerant.

Non admittatur aliquis ad quoſcunq; ordines Eccleſiaſticos absq; conſenſu Sacerdotum, qui decennium exegerint in noſtra Congregatione. Eodem modo nec ad ſermones habendos, vel ad confeſſiones audiendas, ſicut alibi dictum eſt.

Nemo librum imprimendum det abſq; licentia Præpoſiti, & Deputatorum.

Nulla lex à Sanctiſſimo confirmanda proponatur, niſi prius in eam conſenſerint Presbyteri exacti in Congregatione decennij.

Quando lex aliqua vniuerſalis conſtituenda eſt, Sacerdotes omnes interſint, qui expleuerint triennium, votumq; conſultiuum habeant; deciſiuum verò tantùm qui decennium compleuerint.

Cùm aliquid gerendum proponitur, antea publica, & libera de ea re habeatur à Patribus conſultatio; deindè aliquot tranſactis diebus ſuffragia erunt ſecreta, niſi fortè rei neceſſitas, vtilitas, vel etiam aliquando modicitas, expediri ſtatim poſt conſultationem, de Congregationis ſententia per ſecreta ſuffragia, cogant. Sed ſicut dictum eſt, licet Sacerdotes omnes admittantur, qui exegerint triennium in Congregatione, votumq;

con-

consultiuum habeant; decisiuum tamen solummodò illi, qui decennium expleuerint.

De vestitu, & consuetudine familiari. Cap. IX.

As prætereà constitutiones, & obseruationes ad externam nostrorum hominum modestiam exhibemus. Ipsi ad interiorem animi virtutem habēdam adhibere non negligant.

Nemo ex Fratribus nostris, aut Patribus sericum quicquam in suis vestibus gerat, prę-ter breue, pressumq; verticis operculum, confouendo capiti, & velum interiori pileo insuendum.

Forma item vestium semper seruabitur conueniens clericis sæcularibus.

Nostri laici gerent vestem demissam vsq; ad genua; paulò verò inferius pallium.

Qui ex domesticis impensis vestiuntur, quoties opus fuerit, ministrum adeant, vel, ipso absente, Præpositum, eiq; proponant, quibus indigent; ipsi autem ad subueniendum expositi, quo charitatis affectu valent, eorum petitionibus satisfaciant.

In vestitu, incessu, sermone, actione, ge-

ſtuq; omni decorum ſeruent, modeſtiamque omnem ſinguli præſeferant; nulla tamen appareat noſtrorum actio, vt dicitur, ſingularis à vulgari, & communi bonorum, & ſimplicium virorum moribus diſcrepans.

Quamquam verò noſtrorum eſt conſuetudo peculiaris, vt ſe inuicem honore præuenientes, & ſibi inuicem obſequentes, quiſq; velit ad demittendum animum infimũ inter alios tenere locum; nè tamen perturbetur quaſi cuiuſdam anteceſſionis, aut ætatum ordo, præſertim publicè in ſedendo, & incedendo, alijsq; actibus huiuſmodi, ex Sacerdotibus præcedent illi, qui priores fuerint Sacerdotes, ex quo admiſſi ſunt in Congregationem, ita tamen, vt ſi quis ex clericis exacti triennij, promotus fuerit ad Sacerdotium, tyronibus Sacerdotibus, illis videlicet, qui nondum triennium in Congregatione exegerint, præferantur. Laici autem ſemper clericis poſtponentur.

Poſt prandium, & cænam morabuntur omnes noſtræ Congregationis homines in loco deputato per horæ vnius ſpatium, quo elapſo omnes in ſuum cubiculũ ſeſe conferant.

In electione vacantium cubiculorum erit optio penes ſeniores Sacerdotes, niſi aliter viſum fuerit Præpoſito, & Deputatis.

Domo non egrediatur quiſquam ex noſtris

ſine

fine permissu Præpositi, nisi expleuerit decennium in Congregatione: exacto enim triennio ad hoc vsque tempus illos, vel maximè Sacerdotio nondum præditos, Præpositus per se, vel per alium peculiari quadam cura ad virtutum progressus iuuare solet.

Inuitatus ad prandium, vel ad cœnam extrà domum nemo accedat absq; permissu Præpositi.

Nemo externorum ad prandium, vel ad cœnam, inscio superiore inuitetur, multò etiã minus hospitio; nisi vno omnium consensu Præpositi, & Deputatorum.

Ex exteris aliquem nullus Patrum, aut Fratrũ inuitet ad prædia quæcunque nostræ Congregationis, nec recipiet, vt secum ibi moretur sine consensu Præpositi Congregationis.

Nullus abesse vltra mensem à Congregatione permittatur à Præposito, siue in patriã profecturus sit, siue aliò, nisi de consensu etiã Deputatorum.

Nullus è nostra Congregatione in baptismate, aut alio Sacramẽto quempiã suscipiet.

His aptè, congruenterq; addenda sunt etiam nonnulla, quæ diuturna consuetudine recepta, & probata studiosè retinentur à nostris.

Litanias enim in Oratorio vesperi singulis hebdomadis singuli Sacerdotes recitant.

In

In diuinæ Sacrificio Missæ, non solùm singuli quotidiè Clerici, Laiciq; deseruiunt, sed Sacerdotes complures, laude quidem digni, sunt administri.

Mensæ præter laicos, & clericos, qui perpetuò ministrant alterni; singuli etiam Sacerdotes vespere singulis diebus ministratores adsunt.

Nequè desunt ex nostris, qui se frequenter ad domos infirmorum hospitales conferant, vt opera sua ægrotantes iuuent.

Domi verò cùm quis nostrum ægrotauerit, omnes frequentes adsunt, subueniunt, consolantur, inseruiunt, confirmant quàm diligentissimè.

Cùm autem morti proximus quis fuerit, signo dato conueniunt omnes, tàm Sacerdotes, quàm cæteri, vt diuinam morienti misericordiam vnanimes exposcant.

Si quando alterum quis verbo offenderit, vesperi inter cœnandum, re dubia iam explicata, flexis in medio triclinio genibus, faciēs se reum, veniam ab illo petit, quem offenderit: Is verò assurgens, idemq; faciens, culpam in se saltem conuertit, quòd occasionem dederit; iniuriosus autem merita afficitur à Præposito pœna, aliquando leui, aliquando nulla.

Pœnæ autem, quæ culpis in Congregatione

bis

bis in mensę accusatis imponi solent, sunt huius ferè generis. Trium priorum Sacerdotū, aut nouissimorum pedes in mēsa deosculari: Psalmum, cuius initium, De profundis, submissa voce, extensis brachijs, vel Psalmum Miserere, coniunctis manibus medio in triclinio recitare: In nouissimo mensę loco recumbere: Humi sedendo cibum capere: Auxiliares preces ab ingredientibus triclinium flexis genibus flagitare; vel easdem petere ad delenda antè obitum pœnitendo peccata: Antè mensæ accubitum aliquid à singulis recumbentibus eleemosynæ nomine petere: Secundæ mensæ ministrare; vel in ea Lectoris officio fungi: Sacram Beatæ MARIAE Virginis coronam pro summo Pontifice, aut pro beneficis in Congregationem nostram, aut pro mortuis nostris recitare: Infirmos, qui sunt in domibus hospitalibus, inuisere; & aliæ his persimiles.

De Triclinio, & communi mensa. Cap. X.

Ssumenda tandem est tractatio mensæ ad pium in Triclinio conuictum instructæ, vbi singulis nostrum idem genus, eadem portio cibi, potionisq́, supe-

petit

petit: Legitur ipſa Italicè, quandoq; inter cœnandum, arbitratu Præpoſiti, vel miniſtri, hoc ferè ſcripta exemplo.

Cùm primùm prandij, aut cœnæ datum fuerit ſignum, vnuſquiſq; noſtrum in omni prorſus opere, ac negotio ceſſans, ad triclinium ſe confert. Inter eundum ſilentium facit, etiam dum à menſa ad locum peruenerit, in quem homines noſtri ad animum recreandum conuenire debent.

In ipſo primùm ingreſſu capite inclinato veneratur Imaginem Sacram è conſpectu propoſitam; deindè conſueto reuerentiæ ſigno ſalutans alios, modeſtus, ac ſilens propè mẽſam, vt ſuo ſtat quiſq; loco, nec epulas appoſitas, nec alios ingredientes curioſè circumſpicit.

Præpoſitus, vel qui eius abſentis locum obtinet, poſtquàm tantiſper expectauerit, dum ex cubiculis conuenire huc omnes potuerint, clarè, ac diſtinctè ex præſcripto S. Romanæ Eccleſiæ menſæ benedicit, & in primo loco ipſe Præpoſitus aſſidet; deinde alij, vt quotuſquiſq; ſolet in Congregatione præcedere; Si quis verò tardior, lectione tamen Latina nõdum abſoluta, aduenerit, ſtans propè ianuam orat pauliſper tacitus, & Præpoſito reuerentiam exhibens, proximè poſt alios omnes aſſidet: Præpoſito enim abſenti reuerentiæ, &

obſe-

obsequii causa, non autem alijs, proprius relinquitur in mensa locus. Post latinam tamen mensæ lectionem non ingredietur, donec ad mensam iterum instructam consueto signo conuocetur, vt ad benedictionem, & gratiarum actiones omnes conueniant. Excipiuntur tamen Confessarij, quibus permissum est festis diebus, etiam absoluta mensæ lectione, ad prandium venire. Mensæ initio donec Præpositus ad cibum capiendum se expediat (antequam enim incipiat; duos ad summum versus lectionis attendit) nemo quicquam attingit in mensa. Cauent etiam ne strepitus à principio nimius audiatur.

Singuli ex nostris ijs contenti erunt, quæ ipsis apponuntur in mensa, nihil præterea exposcentes, vel per se ipsi deferentes, nisi Præpositi, vel Ministri fruantur licentia; qui & promptiores largientur, & prouidebunt, quæ opus esse, & expedire vnicuiq; iudicauerint. Si earum rerum, quæ in mensam inferri solent, & apponi, aliquid cuiquam deerit, ipse quidem per se à ministris exiget, eius tamen curæ potius erit, qui propior consideat.

Fit in mensa silentium semper, modò non incurrat exceptio: fit enim loquendi potestas proponenti, vel respondentibus ad rem dubiam explicandam.

Præterea denuncianti post cœnam nostro-

rum precibus commendandos; Præposito demùm, vel Ministro, cũ quid occurrerit, quod Lectori committi non potuerit, nec differri debeat; alioquin silentij lex, qua etiam Præpositus astringitur, est obseruanda.

Nemo in mensa literas legat, nec ianitor eas deferat, vel alicui quicquam denunciet comedentium, Quod si qua imminens vrgeat necessitas, negotium cum Præposito, aut cum eo, qui in illius locum succedit, collatũ prius, exequitur ex consensu. Idipsum seruet, donec ex triclinio eò peruentum fuerit, quò animi causa nostri omnes conueniunt.

Post epulas ablata mensa singuli, surgente Pręposito, surgunt, & egressi ita stant propè mensam, vt, si commodè id fieri possit, qui sedentes extremos occupabãt locos, stãtes occupent medios, & qui sedebant medij, stent extremi, singuli recto consistentes ordine. Præpositus solus dignitatis causa paululum à cæteris disiungitur. Hic igitur situs, & ordo, quo Deo optimo maximo gratiæ referuntur; Quibus peractis ęgrediuntur bini ex triclinio, vt qui in mensa primus post Præpositum sedebat, ipsi egredienti se adiungat, ac cæteri deinceps eodem ordine.

Nemo in Triclinio, vel in proximo vestibulo, vbi solùm ad abluendas manus licet consistere, aliquam prætereà moram faciat.

Le-

Lector, & lectio Mensæ.

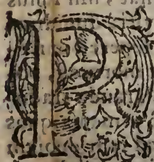
On solum corpori, sed etiam menti proprius suppeditari debet in mensa cibus. Sacra igitur antè alios libros legũtur Biblia; deindè pia quæcunq; commentaria, vel monumenta, postremò Superioris arbitrio, liber alius, in quo vel probatæ Sanctorum historiæ, vel salutaria documenta Italicè habeantur. Lector autem antè prandium, vel cœnam in suggesto se, librosq; parat ad legendum; stat nudato capite, dùm preces adhibentur ad mensam, & vbi versum illum protulerit: Iube Domne benedicere, expectaueritq; donec omnes consederint, ipse etiam sedens, tecto, ac recto capite, clara voce, distinctè, atq; explicatè legit. Lectione iam in suas partes sapienter distributa, ab vltima non cessat, nisi iussus à Præposito; nec is iubet, nisi vltrà dimidium prandium, vel cœnam. Quod superest in mẽsa temporis, in quæstione, vt moris est, ponenda, ac responsionibus declaranda traducitur. Lectoris erit non modò in mensa, quos diximus, legere libros, sed ad rem dubiam ponendam inuitare: Singulis item hebdomadis, semel, vt minimum, eorum, qui benefici

fue-

fuerint in nostros, scripta nomina recitare; quæcunq, tandem verbis, aut scriptis à Præposito, seu ministro iussus fuerit, referre: Nihil enim præterea legere, aut nunciare debet, quàm quod sibi fuerit ab ipsis impositum. Correctus Lector verba correctoris eodem syllabarum sono, quo ille pronunciauit, repetat: Corrector autem ad hoc electus, vocabulum solum, in quo erratum est, corrigere modestè, nec alia verba interponere curet.

Legendi finem Lector faciet, cùm Præpositum audierit verba illa pronunciantem: Et reliqua. Tunc ille prolato versu: Tu autem Domine miserere nobis, & Sacerdote clara voce admonito, cui sit res dubia ex ordine proponenda, descendit, & exhibita Preposito reuerentia assidet in mensa, vt comedat.

Res dubiæ in mensa proponēdę.

POst lectionem continuò vnus aliquis ex Sacerdotibus (id enim ipsi singuli, quorum est expletum in Congregatione triennium, præstare solent) singulis diebus manè, & vespere ex literis Sacris, ex morali disciplina, vel ex præceptis optimæ mentis, & conscientiæ aliquid proponit,

ponit, quod possit in dubium, vel controuersiam venire; cauet tamen, nè quid arduum, obscurum, aut nimis exquisitum ponat, quominus valeant singuli respondere. Si qnando tamen aliquis nō aliud responderit, quàm se aliorum communi iudicio stare, datur id modestiæ potius, quàm inscitiæ. Is autem, cui muneris eiusmodi dies obuenerit, etiamsi lector, vt moris est, non commonefecerit, per se proponit: Si quis tamen externorum ad mensam vocatus adsit, non nisi iubente Præposito, vel alio in eius locum constituto: nequè enim tunc Lector, vt aliàs, ipsum commonere debet: Absenti is ad proponendum succedit, qui proximus post illum in mensa sedere consueuit. Si quis etiam tardior ad proponendum videatur, quod obliuione, vel negligentia accesserit imparatus, Præpositi est exposcere altiori voce, aut vicinioris conuiuę submissa commonefacere. Duæ quidem quęstiones esse solent, quæ dubitationem habentes ponuntur in mensa: explicant alterutram singuli: solus qui proponit, vt omnem dubitationem vltimus tollat, præmeditatus ad vtramq; respondet. Respondentium is primus esse debet, qui proponenti proximum inferiorem locum in mensa tenet; deindè alij Sacerdotes expleti in Congregatione triennij eodem ordine. A responsis, quæ debent esse

quàm breuiſſima, recedat omnis apparatus, & oſtentatio: Proponitur enim explicandum, quod dubium eſt, omnium nomine, vt quiſque quaſi diſcipulus à Præceptore interrogatus reſpondeat, etiam is, qui propoſuit.

Appendix.

E ipſis tamen conſtitutionibus hæc habentur.

Si quid ambiguum fuerit in noſtris conſtitutionibus, Præpoſitus, & Deputati declarabunt: nullo tamen modo poſſint eas immutare, derogare, aut aliqua ex parte innouare, vel nouas condere.

Appendix primi cap. conſultò ſepoſita.

N Oratorio noſtro ad Veſperum quotidiè, dato ſigno, lampade, ac luminibus accenſis, horologio item arenario ſuper Altare poſito antè Sacrã Beatæ Virginis MARIAE Imaginem à ſolemni Chriſti Domini Reſurrectionis die vſq; ad Calendas * Nouembris hora diei XXIV. ex Cal. autem * Nouembris ad

* Septembris.

 San-

Sanctum Paſcha prima noctis orationi præfinita eſt: Feſtis verò diebus * etiam ſecunda; habetur enim ſermo, fitq; concẽtus muſicus.

Eſt autem orandi ritus, vt vbi dimidiam horam taciti in oratione, vt dicitur, mentali traduxerint, accenſis ab Aedituo reliquis in Altari luminibus, & ſigno dato, Sacerdos, ad quem per hebdomadam pertinet, Litanias incipiat, & preces conſequentes, alternis etiam multitudinis congregatæ vocibus recitandas, ſibi ſolas reſeruans orationes: Cùm verò ad Pacis orationem peruenerit, cuius eſt initium: Deus, à quo ſancta deſideria, &c. duo confeſtim ex oratorij fratribus, vel miniſtris Sacras clementiſſimi Iesv, ex Altari ſumentes imagunculas, Sacerdoti primùm genuflexo oſculandas præbent: Exoſculanti autem, dicentiq; hinc, atq; indè, Pax tecum, inclinato ipſi capite reſpondent: Et cum ſpiritu tuo. Deindè ſingulis, qui ſunt in Oratorio, cum ſalutatione, qua Sacerdos vſus eſt, eas ad oſculum ſanctum offerunt. Cæteris interim orationibus abſolutis petit ab omnibus clara voce, vt à Deo iugem in eius cultu, & ſeruitute perſeuerantiam precentur, quinquies ſecretò orationem Dominicam, & Angelicam ſalutationem recitantes: dicit enim: Petamus quæſo nobis in Diuinis perſeuerantiam,

* à Cal. Nouembris.

tiam, recitantes, &c. His adhibitis precibus petit iterum, vt pro summo Pontifice, Cardinalibus, alijsq; Sacerdotum primarijs pro Christianorum Principum concordia, Fidei propagatione, & hæresum extirpatione, atq; improborum hominum obtinenda conuersione vtramq; bis repetant. Tum indè semel pro fratribus Oratorij vita defunctis precantes illis requiem sempiternam. Postea versu illo prolato: Dominus det nobis suam pacem, Antiphonam Beatæ MARIAE pronunciat, vel Salue Regina, vel aliam tempori magis congruentem. Tandem, qui pacis osculo per Sacras imagines primùm alios, deindè seipsos inuicem salutarunt, quæcunq; acceperint eo tempore orationibus commendanda, referunt Sacerdoti, qui omnes adhuc obsecrat, vt velint pro eiusmodi rebus orationem Dominicam, & Angelicam Salutationem semel repetere, & Sanctissimum IESV nomen quinquies inuocare. Eâ prece completa, cum ipse versum pronunciauerit: Diuinum auxilium maneat semper nobiscum, & ad osculum vsquè terræ se se omnes inclinauerint, Oratorium dimittitur.

Hic perpetuus est Orationis vsus, exceptis secunda, quarta, & sexta ferijs, tota præterea maiori Hebdomada; His enim diebus ob memoriam flagellorum, quibus

innocens pro nobis Chriſtus Dominus cæſus fuit, ſe omnes in Oratorio flagellis cædunt. Eſt autem conſuetudinis, & inſtituti (niſi huiuſmodi dies feſti ſint, aut hebdomadæ Reſurrectionis Domini noſtri IESV CHRISTI) vt poſt horę dimidiæ tacitam orationem, quam mentalem appellant, ſtatim aliqui ex Oratorij Cuſtodibus, vel Curatoribus flagella ex funiculis crebris contexta nodis diſtribuentes, miſſis foras (ſi qui ſint) pueris, ianuis, feneſtriſque diligenter clauſis, lucernula tantum accenſa, quæ ſit intra eius artificij laternam ſuper Altare tunc poſitam; vt tantùm indè Chriſti cruci affixi nitida, nihil tamen fulgoris emittens appareat imago; cæteris extinctis luminaribus, tenebras obducant. Tunc Sacerdos clara, lugubriq; voce pronunciat verſum: Iube Domne benedicere.

Paſſio Domini noſtri IESV CHRISTI ſit ſemper in cordibus noſtris.

Recordemini Fratres chariſſimi, quod Dominus noſter IESVS Chriſtus fuit pro nobis venditus, oſculo traditus, ad Annam primùm, deindè ad Caipham Pontificem ductus, & poſtremò in Prætorium ad Pilatum, vbi fuit ad columnam ligatus, & flagellatus, ſpinea corona coronatus, ac veſte purpurea circumda-

tus, alapis percussus, atq; consputus, & Iudęis traditus, vt crucifigerent, ad Caluariæ locum deductus, & crucifixus, & cum eo crucifixi sunt latrones duo, vnus à dextris, & alter à sinistris; & cum dixisset: Sitio, porrexerunt ei acetũ, quod cum accepisset, dixit: Cõsummatũ est, & inclinato capite emisit spiritum (Hic singuli sibi pectus pugno tundunt) Deindè vnus militum lancea, latus eius aperuit, & continuò exiuit sanguis, & aqua, & de cruce depositus fuit in monumento nouo sepultus; tertia autem die resurrexit à mortuis. Tu autem Domine miserere nobis. R. Deo gratias: Sequitur.

Seruite Domino in timore, & exultate ei cum tremore: Apprehendite disciplinam, &c.

Ad hæc verba arreptis funiculis nudatum corpus tamdiù verberant, donec Psalmi L. nempè Miserere, cum versu Gloria Patri, &c. & Psalmi CXXIX. cuius initium: De profundis, in cuius fine dicunt, Requiem æternã, &c. versus alterni deuotè pronuncietur. Insuper orationes; Fidelium Deus omnium conditor, & redemptor, & Deus qui culpa offẽderis, &c. ad cuius finem fit, signo dato, flagellorum finis. Sacerdos autem ad orationem Dominicam, & ad salutationem Angelicam quinquies repetendam hortatur: deindè bis pro Pontifice, &c. & semel pro fidelibus defun-

ctis,

ctis, &c. ad eundem planè modum, quo alijs diebus orare ſolent, in quibus abſtinent à verberibus. Hoc interim ſpatio ſinguli in tenebris, & ſilentio ſuis ſe veſtibus induunt. Poſt hæc Cantici Simeonis videlicet: Nunc dimittis ſeruum tuum Domine, &c. verſus alternos recitant. Parat interim ſe Cuſtos, vt, cùm illa verba audierit: Lumen ad reuelationem gentium, &c. laternam aperiens, lumina rurſus accendat. Sequitur Sacerdos orans: Da pacem Domine, &c. & oratione illa abſoluta: Deus, à quo ſancta deſideria. &c. offeruntur ad pacis oſculum Imagines Sacræ eodem penitus ritu, quo alijs ferijs. Additis interim orationibus alijs cõſequentibus, ſubdit orans; Dominus det nobis ſuam pacem: Reſpondent: Vitam æternam Amen. Poſtremò Sanctam Virginẽ Deiparam ſalutant Antiphona conſueta, vt anni tempus aptè, congruenterq; poſtulat: itemq; cætera, vt in alijs ferijs, in quibus nullus eſt flagellorum vſus.

Exercitationes, in quibus verſari ſolent Dominicis diebus.

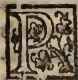

Edituus, vel quiuis alius Cuſtos maturè diebus Dominicis fores Oratorij manè aperit: Lector ſuccedit ad le-

ctitandum librum optimi cuiuspiam argumē-ti, ac salutaris tractationis, donec frequentiori concursu facto Præfectus, vel adiutor flexis genibus ad piè meditandum aliquid proponit; postea Litanias, ac cæteras orationes prosequitur, sicut Vesperi moris est quotidiè facere. His absolutis vnus aliquis Sacerdotum, qui ad audiendas confessiones non sunt deputati, ex Euangelio Sermonem habens ad diem recurrente, simplici stylo, ad peccata cauenda, ad optimos mores retinendos, ad omnem deniquè conseruandam pietatem, hora non amplius dimidia adhortari solet auditores. Sermone habito, & oratione Dominica, Angelicaq; salutatione repetita interrogat Præfectus, adsit nè aliquis, qui nouerit quempiam ex fratribus ægrotare, vt statim ad hoc muneris delectos, vel quos maluerit, mittat, qui languentem visitent, consolentur, mœrore, vel inopia subleuent, ad peccatorum confessionem, atq; ad dolorem patienter, placideq; ferendum hortentur. Infirmi fratris nomen, & habitatio scribitur in tabella, nè visitationis, & orationis prætermittatur officium. Septem deinceps ex fratribus ad septem Vrbis Ecclesias religione, & sacris Pontificum Indulgentijs toto Orbe celebres, ac tres ad tria publica infirmorum hospitia mittuntur, vt quisquè suam, quæ sortitò obtigerit,

rit, vel Ecclesiam, vel domum hospitalem semel infra hebdomadam visitet: Festis enim diebus ad hæc pietatis officia ferè omnes cõmeant. In his autem exercitationibus impendunt ferè horam cum dimidia. Die autem Dominica quæcunq; vltima mensis erit, præmonentur, vt ad Sinaxim se præparent, ad Eucharistiã scilicet sumendam: hoc enim Sacramento prima quauis die mensis Dominica se communiunt, & à prandio in Oratorio, vel in schedulis compendiaria quædam documenta scripta, vel Sanctorum Imagines chartaceæ distribuuntur, vt suam quisq; accipiat, & quid per Sanctum, cuius imago sibi obtigit, à Domino petere debeat, subscriptum in illa cognoscat.

Aliæ à prandio exercitationes, tàm in Dominicis, quàm in alijs Festis diebus.

Ost officium Vespertinum festis quibusq; diebus in Ecclesia nostra decantatum, & sermonem habitum, statim ex Presbyteris nostris, ac Laicis, cum externis Oratorij fratribus, alijsq; plurimis ad suburbanum peculiarem locum fre-

frequentes conueniunt, vbi ſuper herbam conſidentes, primùm, qui muſici ſunt, pium aliquod, ſacrumuè carmen concinunt; deindè quiſpiam ſermonem non minus pietate, quàm elegantia ornatum, ab Oratorij Præfecto in ſcriptis traditum, recitat memoriter: Quo habito rurſus concinunt. Surgit poſt hęc Oratorij Præfectus, vel alius, cui ſit à Patribus demandatum, qui aliquod ad piè, chriſtianeq; viuendum quàm breuiſſimè proponens argumentum, alterum ad dicendum inuitat, ac deinceps tertium, imò, ſi tempus id poſtulet, etiam quartum, qui omnes ad rem propoſitã pari breuitate, ac pietate ad ſuam, & audientium vtilitatem ſermocinantur. Cũ fuerit dicendi finis, hymnus concinitur, ac demum omnes ad propria, vel ad Oratorium reuertuntur. Dùm verò per æſtiui caloris moleſtias ad huiuſmodi loca non licet exire, in aliquod Templum ad eas exercitationes ſe ſe conferunt. At hyeme ex Calendis Nouembris vſq; ad Sanctum Paſcha Feſtis diebus veſperi ad ſalutationis Angelicæ ſignum in Oratorium itur. Durat dimidiam horam mentalis oratio, Litaniæ recitantur, vel à muſicis concinuntur: Oratio Dominica, Angelicaq; ſalutatio ad ſolitum numerũ * repetuntur: Antiphona Sanctæ MARIAE Virginis pro tem-

* Cum ſit concentus muſicus, trina eſt hæc repetitio.

temporis opportunitate mutata canitur, piũ aliquod canticum musicis legibus concinitur. Sacerdos ex nostris, quotusquisq; est in serie sermocinantium, Dei verbum adstãti populo, qua potest vtilitate, ac facilitate, per dimidiæ horæ spatium ministrat: rursus concentus efficitur: Ter prece cōsueta oratur Deus, Virgoq; Deipara salutatur, ac cætus dimittitur.

Externorũ in Oratorio munera.

X externis Oratorij Fratribus eligitur à Præfecto in primis Rector, qui aliorum officijs præsit; Aeditui, vel custodes duo, aut quatuor, qui Oratorium scopis verrant; lampades, & candelas accendant, flagellorum, horologij, & Altaris ornandi curam gerant. Duo item, vel quatuor ægrotantium curatores, qui infirmos fratres visitent; aliqui etiã eliguntur, qui oblatam spontè pecuniam, vel ægrotantium fratrum, vel domorum hospitalium, vel demum Oratorij commodo sincerè, ac diligenter attribuant; nec omninò accipiant, nisi quàm sciunt spontè oblatam, vt illud Apostoli dictum re vera seruetur: Non

ve-

vestra, sed vos. A secretis etiam aliquis deligitur, qui in libro quæcunq; tractantur, notat. Præterea Lector, qui pias lectiones diebus festis præmittit orationi. Ad infirmos item, qui sunt in Valetudinarijs, quolibet festo die perferunt corporis refectioni vtilia, Medico probata.

Expensarum autem Rectori, & Oratorij Præfecto singulis mensibus, imò quoties eis libuerit, rationes ex præscripto referant: Nihil enim iuris, aut potestatis est hominibus exteris, & laicis in Oratorij rebus, præter administrationem à Præfecto Oratorij traditã.

Horum electionis Ordo.

Varto quoque mense eliguntur exteri Fratres ad eiusmodi munera, hoc planè modo: Oratione Dominica, & salutatione Angelica recitatis, his Præfectus solet precibus Diuinum auxilium inuocare, videlicet: Veni creator Spiritus, reple, &c. Respondetur: Et tui amoris, &c. Vers. Emitte spiritum tuum, & creabuntur: Respondetur: Et renouabis faciem Terræ. Oratio: Deus qui corda fidelium, &c. Actiones nostras, &c. Declaratis, & publicatis recitatur hymnus.

Te Deum, &c. Antiphona Beatæ Mariæ, Oratio: Gratiam tuam, &c. Antiphona. Da pacem, &c. Oratio: Deus, à quo Sancta desideria, &c. Item oratio Dominicæ, eo tempore recurrentis, vel Sancti, cuius festum celebrari contingat. Electis pia aliqua documenta, aut obseruationes breuissimè leguntur.

Admonitio.

Vm sit Congregationi nostrę liberum omnes grauiter delinquentes, vel statum eius perturbantes, de conuictu, & familia suorum dimouere, ac depellere: Cum satis item persuasum sit vix quē-quam suæ negligentem salutis diu permansurum, vbi & progressus ad virtutes, & perfectorum pia æmulatio esse debet, Beatus Institutor asseruit, neminē penitus has constitutiones obligarę ad peccatū velle. Ipse Deus arbiter, præmia pro pietate daturus æterna, sit sua nobis benignitate propitius, Amen.

Finiunt Instituta Cōgregationis Beati Philippi, siuè Oratorij Romani S. MARIAE in Vallicella, Sanctę Sedis Apostolicæ auctoritate condita, recognita, & confirmata.

ANTE CONGREGATIONEM.

Eni ſanƈte Spiritus reple-
tuorum corda fidelium, & tui amoris in eis ignem accende.

℣. Emitte ſpiritum tuum, & creabuntur.

℟. Et renouabis faciem terræ.

℣. Memento Congregationis tuæ.

℟. Quam poſſediſti ab initio.

℣. Domine exaudi Orationem meã.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiſcum.

℟. Et cum ſpiritu tuo.

OREMVS.

Eus, qui corda fidelium ſanƈti Spiritus illuſtratione docuiſti: da nobis in eodem Spiritu reƈta ſapere, & de eius ſemper cõſolatione gaudere.

Aƈtio-

Ctiones noſtras quæſumus Domine aſpirando præueni, & adiuuando proſequere: vt cuncta noſtra oratio, & operatio, à te ſemper incipiat, & per te cæpta finiatur. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

POST CONGREGATIONEM.

℣. Tu autem Domine miſerere nobis.
℟. Deo gratias.

OREMVS.

Eus cui proprium eſt miſereri ſemper, & parcere, ſuſcipe deprecationem noſtrã vt ſi quid in hac tua Congregatione erroris cõtraximus, miſerario tuæ pietatis abſoluat. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Pater noſter. ℣. Et ne nos. ℟. Sed lib.
℣. A porta inferi. ℟. Erue Domine.

Re-

℣ Requiescant in pace. ℟. Amen.
℣. Domine exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

O R E M V S.

Eus veniæ largitor, & humanæ salutis amator, quæsumus clementiam tuam, vt nostræ Congregationis fratres propinquos, & benefactores, qui ex hoc sæculo transierunt, beata Maria semper virgine intercedente, cũ omnibus sanctis tuis, ad perpetuæ beatitudinis consortium peruenire concedas. Per Christum Dominum nostrum.

Amen.

Fidelium animę per misericordiam Dei requiescant in pace. Amen.

L A V S D E O.

Instituta Congregationis B. Philippi, siue Oratorij Romani S. Mariæ in Vallicella summatim collecta.

Ex procemio.

B. Philippus Nerius eam Congregationi sæcularium Presbyterorum ab se fundatæ viam commõstrauit, qua inflãmati ad pietatem humana despicerent, & Christi amore feruentes progrederentur ad diuina.

Ex cap. I. De Oratorio, & Oratione.

1 In Oratorio nostro etiam exteris quibusq; viris exposito quotidie vesperi post horã dimidiam piæ precationi, vel meditationi in silentio datam Litaniæ recitantur, ac preces consequẽtes, adiunctis oratione Dominica, & Angelica salutatione quinquies pro perseuerantia in diuinis obtinenda, bis pro summo Pontifice, Cardinalibus, Sacerdotumq; Primarijs, pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, & improborum hominum ad Deum cõuersione, semel pro mortuis Oratorij Fratribus, semel item ex voluntate, & intentione adstantiũ, etiã IESV *nomine quinquies inuocato. Certè postremam hanc precem aliqua ex Antiphonis Beatæ* MARIAE *cum Oratione debet, vt tempori congruit, antecedere, & osculum terræ subsequi ad Oratorium dimittendum. 2. Porrò secunda, quarta, & sexta ferijs, tota*

præterea maiori hebdomada ad voluntariã corporis castigationẽ pro Litanijs adhibentur flagella. 3. Dominicis quidem, alijsq; diebus Festis, in quibus nullus est vsus eiusmodi supplicij, litanys expletis, ac precibus, sermo familiaris additur, cõcẽtusq; musicus. 4. Aestiuo aũt tẽpore scilicet à Resurrectione Domini nostri Iesv *Christi ad Kal. vsq; Nouembris, post vesperas, ac sermonem in Ecclesia nostra habitum, locus eligitur suburbanus, vel alia intra Vrbem Ecclesia, vbi orationibus, ac litanijs exceptis, monita salutis familiari sermone breuiter proponuntur, concẽtusq; sacer interuenit ad animos recreandos. 5. Præter hæc exteris communia, alia etiam tempora nostris esse debent ad meditandum præstituta. 6. Dominicis quoque diebus manè recitatis litanijs, habitoq; sermone eliguntur ab Oratorij Præfecto, vel eius adiutore, qui certas Ecclesias, vel Domos Hospitales infra hebdomadam aliquãdo visitent, præstẽtq; pietatem, quã festis quibusq; diebus ibi manè frequentiores inseruire ægrotis, atq; vtilia medico probata reficiendis deferre solent, ac ministrare. 7. Præfectus autem Oratorij è Sacerdotibus nostris constitutus ex exteris eligit fratribus Rectorem, & alios officiales, quibus nihil iuris, ac potestatis præter administrationem permittit in Oratorio: eius enim gubernatio nostræ annexa eodem penitus modo ad Congregationis Præpositum pertinet.*

Ex cap. 2. De Ecclesia, & diuinis officijs.

1 Sacerdotes nostri sacras in Ecclesia confessiones excipiunt. 2. Diuina mysteria confluentibus præbent. 3. Missæ sacrificium singuli quotidie faciunt. 4. Statuas mortuorũ in illa non permittunt. 5. Diebus festis missam, & vesperas solemniter celebrant. 6. Pro cuiusq; celebritate festi statutos ab Ecclesia ritus obseruant. 7. Sanctos Patronos, & quorum insignioribus reliquijs aucti sunt, singulariter venerantur. 8. Ad ecclesiastica officia decantãda, & cæremonias repræsentãdas celebriorũ solemnitatum in Ecclesiæ chorũ de more conueniunt. 9. Post obitum aggregati cuiusq; præter exequias officium defunctorum, missamq; solemnẽ singuli Sacerdotes ter pro illo sacrificium faciũt, qui verò Sacerdotes non sunt, Sacram B. Mariae Virginis coronam nouies recitãt. 10. Pro defunctis item Congregationis infra octauam omnium Sanctorum celebrant quotãnis missam solemnẽ 11. Pro mortuis autẽ exteris non celebrant solemni apparatu, nisi eximiæ fuerint dignitatis, vel de Congregatione optimè meriti, & cõsensus Præpositi, ac Deputatorum accesserit. 12. De re sacra perpetuo agenda nulli, nisi ex iustissima causa, recipiunt legatum. 13. Ex Cõfessarijs quotidie aliquis moratur in Ecclesia, Festis autem diebus, feria 4. & 6. manè ad horã vsq; prandij omnes excubãt. 14. Admittendos ad sacras Confessiones audiendas

Presbyteri eligunt exacti in Congregatione decennij.

Ex cap. 3. De salutari familiarium sermonum vsu.

1 In Ecclesia nostra quotidie, præter diem sabbatum, pia alicuius libri lectione præmissa, quatuor è Sacerdotibus nostris ad dicẽdum delectis, ordinata successione, semihora horologio arenario singulis præfinita, familiares, et vtiles de diuinis rebus ad populum sermones habent. 2. Festis autem diebus vnus sermocinari debet post vesperas decantatas. 3. Expletis sermonibus semper fit concentus musicus. 4. Ex nostris ad sermocinandum idoneos Presbyteri eligunt expleti in Congregatione decennij. 5. Ex exteris nullus ad sermones habendos inuitari debet, nisi de Præpositi, ac Deputatorum consensu.

Ex cap. 4. De statu Congregationis Oratorij perpetuo.

1 Hic status est Congregationis constans, & immutabilis, vt nostri nullis votorum, iurisiurãdi, aut promissionis vinculis alligentur. 2. qui secus fecerint, instituto nostro, bonisq; priuantur. 3. Alias item Congregationes, loca, vel collegia gubernare, aut aggregare nullo modo possunt. 4. Sed quælibet Congregationis domus, vel familia, nostræ formam imitata se per se regat, & moderetur.

Ex

Ex cap. 5. De Præpositi, & Deputatorum electione, & munere.

1 Is in Præpositum eligendus proponitur, qui ad annum suæ ætatis quadragesimum peruenerit, in Congregatione quindecim saltem annos permanserit, & Deputatus, vel Minister fuerit. 2. Eligi potest etiam absens, sicut cæteri officiales. 3. Electores sunt omnes Sacerdotes expleti in Congregatione decennij. 4. In electione, absentiaq; Præpositi præesse debet, qui primum tenet in Congregatione locum post Præpositum. 5. Debent in eius electionem electores conspirare medietate plures, qui eductis è vase schedulis, & apertè lectis, si scrutinio decies repetito non dum conuenerint, compromissum facient, vt scilicet quinque ex electoribus vnum ex duobus, in quos plura suffragia concurrerint, eligant: Compromissarijs verò singulis plura, quàm alijs, sibi data suffragia sufficiunt, vt Præpositum eligere possint. 6. Præpositi munus tres annos durat, & Congregationis arbitrio confirmari potest. 7. Nihil penitus habere debet singulare domi, forisuè, præter locum primarium, & sociū ex nostris Laicum. 8. Nihil absque Deputatorum approbatione potest extra impensas familiæ consuetas, & quotidianas, etiam eleemosinæ nomine largiri, præter summam aurei nummi quolibet mense, nec excedere decem, nisi Congregationis conuocatæ accedente consensu. 9. Pri-

ma potestas gubernandæ Congregationis est penes Præpositum, qui Congregationem Deputatorum qualibet hebdomada conuocat, nihil enim sine horum consensu agit, quod ad vniuersalem gubernationem Domus pertinere iudicarit, aut officialium creationem, & amotionem: Præpositus enim, & Deputati præter Cõfessarium à Congregatione tota eligendum, cæteros officiales, & præfectos constituunt; vt Correctorem ex Senioribus; Ministrum rebus domesticis; Præfectũ Sacrarij, & custodem; Præfectum Oratorij, & adiutorem; Præfectum sermocinãtium; Præfectum cæremoniarum; Præfectum musicæ; Receptatores hospitum duos; Monitorem ad preces commendatis debitas; Præfectum Tyronum; Custodem pecuniæ depositæ; Procuratorem, & adiutores; Bibliothecarium, & adiutorem; Præfectum ædificiorum, & adiutorem; Præfectum Lectoribus corrigendis; Præfectum Aromatariæ, & Aromatarium; Exactorem pecuniæ, & Dispensatorem; Custodem Supellectilium; Custodem cellæ penariæ; Custodem cellæ vinariæ; Custodem triclinij; Ianitores. 10. Admonentur autem nostri, ne munus à Congregatione demandatum recusent. 11. Deputati ex Presbyteris expleti in Congregatione decẽnij post Præpositum eliguntur ab eisdem Presbyteris exacti etiam decennij, eodem modo, quo Præpositus, vsq; ad tertium scrutinium, quo facto, si

qua

qua restat adhuc electionis controuersia, duo seliguntur, in quos plura suffragia hactenus conuenerint; & licet paribus concurrant, is alteri semper in electione præponitur, qui debito sibi loco in Congregatione præstat. 12. Ex Deputatis triennij præteriti vnus, vel duo in alterum triennium confirmari possunt. 13. E numero Deputatorum vnum à secretis de aliorum consensu Præpositus eligit. 14. Præpositi cessante munere à Deputatis monetur senior iā dictus; vt ad electionem Patres conuocet; hic si negligat, ipsorum est conuocare. 15. Si nemine Deputatorum dissentiente Præpositus ex iusta causa sit à Congregatione deponendus, antequam conuocetur Congregatio, requiritur etiam consensus quatuor Sacerdotum exacti in Congregatione decennij. 16. Singulis annis mense Ianuario ab vno Deputatorum cum altero non Deputato sumptuariæ rationes expleti iam anni subducuntur, & corā tota Congregatione leguntur, vt omnibus appareat expensarum summa, ac rei familiaris.

Ex cap. 6. De admittendis, & eijciendis.

1 Non admittuntur ad probationem, nisi cognitæ probitatis, bonæ valetudinis, ac famæ. 2. qui experimentum nostri ceperint Instituti; Ecclesiam, & Oratorium nostrum, & Confessarium ex nostris frequentarint. 3. Religiosæ vitæ Institutum, vel probationem nō susceperint. 4. Non minores 18. nec maio-

res 45. annis. 5. Promouendi etiam ad Sacros Ordines debent esse liberi ab omni Ecclesiasticorum Canonum impedimento. 6. De his, & similibus licet singuli nostrum exquirant, duo tamen eliguntur Presbyteri, qui admittendos diligenter interrogent, & ad Congregationem antè secreta suffragia referant, quicquid eius interesse viderint. 7. Instituta nostra, vel Constitutiones legendas accipiunt, & nõ nisi rebus expeditis ad habitandum inter nostros venire permittuntur. 8. Vbi verò suffragijs approbati fuerint, non amplius diebus quindecim extra Congregationem degere possunt. 9. Recipiendi etiã tamquam hospites, vt moris est, & post mensem, si digni inueniantur, eorũ nomina in libro notanda: & inde prima incipit probatio, quæ est anni vnius; Secũda verò duorum. 10. Intra hoc triennium à Præposito, & Deputatis, quorũ est ad eas probationes admittere, possunt, interueniente causa, ex Congregatione dimitti. 11. Et exacto triennio de eorũ aggregatione nominatim per secreta suffragia Patres congregati decernunt. 12. Aggregati verò ad omnia ministeria possũt eligi, exceptis iam dictis superiori capite; sed ipsi alios eligere non nisi post annos decem. 13. Qui admitti, vel aggregari ex modestia, vel obliuione nõ petierint, censentur admissi, vel aggregati debito sibi loco. 14. Admittere ad omnia supradicta, excepta prima, & secũda probatione, ad Sacerdo-

 tes

tes pertinet expleti in Congregatione decennij, statur q; maiori parti suffragiorum. 15. Expelli nemo potest aggregatus, nisi Presbyterorũ expleti in Congregatione decennij duæ è tribus partibus id statuerint, propter iteratam, grauemq; pertinaciam, vel graue delictum.

Ex Cap. 7. De Tyronum institutione.

1. Tyronum nostrorum peculiare est amare nesciri, colere pietatẽ, studio magis virtutum, quàm literarum teneri. 2. Ad mensam Lectoris, vel ministratoris officio fungi. 3. Sermonibus habẽdis in Ecclesia lectionẽ premittere, interesse dum habentur, & curã consuetam, ac debitam adhibere. 4. In aliquam post sermones deambulationẽ venire. 5. Vesperi in Oratoriũ: à prandio verò, atq; à cæna ad animũ grata cõsuetudine releuandum cũ alijs conuenire. 6. Legendi, ac ministrandi consuetudinem ad decenniũ vsq; retinere. 7. Neminẽ externorum in cubiculum suũ, vel omninò in ædes nostras inscio Superiore admittere. 8. Nec domo, nec solos, sine data sibi facultate exire. 9. Nulla externorũ negotia, nisi etiã de Præpositi licentia suscipere, vel administrare. 10. Festis diebus sacris ministerijs operã dare, atq; ad ea explenda in Sacrario, cũ opus fuerit, commorari. 11. Altaria pro cura suscepta opportunè ornare. 12. Correctioni se spontè subijcere. 13. Ea hebdomada, qua cõmunis Congregatio, vt dicitur, culparũ non habetur, ad suas culpas coarguen-

das

das apud illum, cuius curæ sunt cōmendati, cōgregari, vel huius accusationis loco, cū illi visum fuerit, piā probati cuiusq; Auctoris lectionem, vel aliquam diuinorum collationem interdum adhibere.

Ex Cap. 8. De Pręcipuis obseruationibus.

1 Nostri ter in hebdomada sacræ confessionis salutare remedium adhibent. 2. Diuinam Eucharistiā arbitrio Cōfessarij accipiunt. 3. Ad publicā culparū accusationem, quæ scilicet sacrā, ac secretā confessionē nihil attingit, decimo quinto quoque die simul omnes conueniunt. In ea accusatione, inuocato primū à Præposito in sacris precibus Spiritu Sancto, deinde præmisso à Correctore perbreui sermone, singuli à nouissimis ad primos se genibus flexis accusant. Fūgitur officio correctoris in spiritu lenitatis, ex ordinata vicissitudine, quisquis sui in Congregatione Sacerdotij decenniū expleuerit. Laici vbi correcti fuerint, simul recedunt; similiter & Sacerdotes nondum aggregati; cæteri remanent, donec expleta accusatione sua Præpositus Deo gratias agat precibus consuetis. 4. Præscribitur & forma pœnarum, quæ scriptæ in schedulis, sub cœnæ finem eodē die è sacculo singulis ordinatim distribuuntur, vt legat apertè quisque suam. 5. Præter publicas admonitiones constituitur ex senioribus sacerdotibus aliquis, qui leniter, ac secretò vnumquemq; è nostra Congregatione etiam Præpositum corrigat.

gat. 6. Ea hebdomada, in qua nulla est communis accusatio culparum, Laici omnes nostri simul congregati statuto die, atq; hora à Ministro erudiuntur. 7. Nostri præterea nullā litem, aut controuersiā de re familiari cū aliquo habere debent. 8. Nec quicquā cumulare possunt; immo ad victū, & cõmune cõmodum liberè contribuūt, stipendijs proprijs militantes, nec audent intermittere pecuniæ assignationē, nisi ex causa Præpositus, & Deputati remittāt. 9. Ab omni seculari negotio, nisi quid mandetur expediendum, abstinent. 10. Externa onera Collegiorum, Societatū, Monialiū, & his similium nullo modo suscipiunt. 11. Cõmorandi diuersoriū apud se Præsuli nulli concedunt. 12. Ecclesiastica, beneficia, & dignitates nō suscipiūt, nec retinēt olim habita, si personalē residentiā requirant. 13. Non solum beneficia, sed etiam officia pro se, aut alijs exposcere vetātur. 14. Curias item frequentare nulli licet, absq; cõsensu Præpositi, et Deputatorū. 15. Nulli nostrū proprius famulus esse potest: necessitate oppressis Præpositus, & Deputati prouidēt. 16. Aditus in ædes nostras pueris denegatur, nisi cum eis alij ductores perpetuò maneant: cæteris admodū parcè conceditur. 17. Sacros ordines recipere, sermones habere, sacras confessiones audire ex nostris nemo potest, nisi consensus totius Congregationis accedat. 18. Typis liber nullus potest à nostris mandari sine Præpositi,

& De-

& Deputatorū licentia. 19. Nullius legis cō-firmatio à Sanctissimo peti potest, sine Patrum consensu, qui decennium in Cōgregatione pere-gerint. 20. Si qua lex vniuersalis cōstituenda, Sacerdotes omnes intersunt, modò trienniū ex-pleuerint in Congregatione; habent enim votū consultiuum. 21. Rerum gerendarum consul-tatio primū habēda est; deinde post aliquot dies repetenda, nisi instanti necessitati, vtilitati, aut etiam modicitati concedere Congregatio velit.

Ex c. 9. De vestitu, & consuetudine familiari.

1 Formam in vestibus clericis secularibus congruentem nostri seruant, eamq; modestiam exhibent, vt nihil sericum quis gerat, excepto interioris pilei velo, ac breui, presso q; verticis operculo. 2. Vestem Laici vsq; ad genua, palliumq; demissum paulò inferius gerunt. 3. Curat præsertim minister, ne quid desit ijs, qui do-mesticis vestiuntur impensis. 4. Eam in omni-bus modestiā, decorumq; seruāt, vt cuiusq; sin-gularitatis vitio careant. 5. Honore se inuicē præueniunt, obseruantes alioquin antecessionis ordinē, vt è Sacerdotibus ille præcedat, qui diu-tius in Congregatione Sacerdotio functus est: Clerici autē aggregati, statim atq; Sacerdotes fuerint, alios Sacerdotes non aggregatos anteire debēt; Laici verò semper Clericis postponūtur. 6. Tam à prandio, quàm à cœna horam circiter animi gratia simul omnes cōmorantur. 7. Va-cantiū cubiculorum optio senioribus datur, ar-

bitrio

uitrio tamen Præpositi, & Deputatorũ. 8. Nullus antè decenniũ in Congregatione exactum, nisi Præposito annuẽte, domo egreditur. 9. Nullus, nisi Præposito permittente, ad externorum mensas vel inuitatus accedit. 10. Nec externi ad mensam nostrã eodem inscio debent inuitari. 11. Hospitio nullus excipitur, nisi assentiẽtibus etiam Deputatis. 12. Ad cõmorandum in prædijs nostris exteri sine licentia Præpositi nõ admittũtur. 13. Absentia nostrorũ vltra mensẽ non nisi Deputatis assentientibus permittitur. 14. Nullus ex nostris in baptismate, aut alio Sacramento quempiã suscipere debet. 15. Litanias in Oratorio singulis hebdomadis singuli Sacerdotes vesperi recitant. 16. In Missæ sacrificio frequenter inseruiunt. 17. Ad Sermones audiendos sedulò conueniunt. 18. Nostris ægrotãtibus præsentia, et ministerio nõ desũnt. 19. Morientibus signo dato cõuenientes diuinã misericordiam exposcunt. 20. Hospitales infirmorum domos arbitratu quisq; suo visitat. 21. Ad cænã singulis diebus singuli ministrant. 22. Si quando fratrem læserint, petita sub cænæ finẽ publicè venia placant. 23. Pœnæ autem, quæ schedulis distribuuntur in mensa pro culpis bis in mẽse accusatis, sunt huius ferè generis: Pedes primorũ, vel nouissimorum osculari: Psal. Miserere, vel De profundis, submissa voce, & genibus flexis recitare: humi sedendo cibum capere, & aliæ his persimiles.

Ex

Exc. 10. De Triclinio, & communi mensa.

1 In mensa singulis nostrum cibi, ac potionis idem genus, eadem portio. 2. Dato prandij, aut cænæ signo, statim omnes in silentio conueniūt ad triclinium. 3. Ingredientes sacram imaginē propositam inclinato capite venerantur. 4. Modestus, ac silens suo stat quisque loco, donec Præpositus, vel qui eius locum absentis obtinuerit, Ecclesiastico more, idest Romano, mensæ benedixerit. 5. Soli Præposito relinquitur in mensa locus; quisquis alius tardior aduenerit, exhibita illi reuerentia, proximè post omnes alios assidet: post latinam lectionem secundā mēsam expectare debet: Festis autē diebus Confessarij ad primā prandij arbitratu suo venire possunt. 6. Mensæ initio rerum appositarum nemo aliquid attingit, Præposito prior. 7. Nihil præterea quàm quæ apponuntur, exposcunt, vel ipsi per se deferunt, nisi per Præpositum, aut ministrum liceat. 8. Si quid cuiquam desit, quod apponi omnibus solet, vel ipse per se, vel potius exigit conuiua vicinior. 9. Perpetuū in mensa silentium omnes faciunt: excipitur, qui loco suo rem dubiam ponit, aut explicat, quiq; nostrorum precibus commendata denuntiat: Præpositus demū, vel minister, cum quid occurrerit, quod differri non debeat. 10. Nemo literas in mensa legit, nec Ianitor eas defert, aut aliud quippiā denūtiat, nisi vrgente necessitate, & cōsulto Præposito. 11. Surgentes expletis epulis, ita

propè mensam consistunt, vt sedentes extremi, Præposito excepto, stent medij: Actis Deo gratijs egrediuntur è triclinio bini, lotisq; in proximo vestibulo manibus, sine mora recedunt. 12. A Lectore primũ Sacra Biblia leguntur in mensa; deinde egregium aliquod pij Doctoris opus, postremò liber alius vulgari, seu Italico sermone conscriptus, in quo vel probatæ Sãctorum historiæ, vel salutaria documenta tractentur. 13. Lector paratis in suggesto libris expectat, donec impertita mensæ benedictione consederint, nec ab vltima lectione cessat, nisi iussus à Præposito, nec is iubet, nisi post dimidiũ prandium, vel cœnam. 14. Vbi finierit, antequã descẽdat, Sacerdotem ad rem dubiam ponendam eo die destinatum inuitat, nisi quis externorũ inuitatus intersit. 15. Singulis hebdomadis benè meritos de Congregatione nostrorũ precibus cõmendandos de scripto recitat. 16. Correctus emẽdata vocabula repetit. 17. Corrector errata modestè corrigit. 18. Post lectionem continuò Sacerdotum aliquis expleti inter nos triẽnij, vt cuique ordinata successione dies obuenerit, dubias quæstiones ponit in mensa duas nõ admodum obscuras, aut exquisitas, ex diuinis literis, ex morali disciplina, vel ex præceptis rectæ conscientiæ. 19. Si quis quæstionem assequi non valens alijs remiserit, modestè fecisse creditur. 20. Si quis adsit externorum, nõ proponit, nisi iussus à superiore. 21. Absenti qui

pro-

proximè post illũ in mensa sedere debet ad proponendum succedit. 22. Explicant alterutram quæstionem singuli respondentium: solus qui proposuit ad vtranq; respondet. 23. Respondentium primus, qui proximũ proponenti locũ inferiorem tenet, deindè alij Sacerdotes expleti in Cõgregatione triennij eodem ordine. 24. Est perbreuis cuiusq; responsio, etiam proponentis, & sine aliquo apparatu, aut ostentatione.

Appendix.

Instituta hęc declarare (modò nihil innouẽt) Præpositus, & Deputati possunt.

Admonitio.

In Congregatione nostra progressus ad virtutes, & pia perfectorum æmulatio esse debet: nulla verò per hæc instituta, vel constitutiones ad peccatum obligatio. sit sua nobis Deus bonitate propitius.

Finiunt instituta Congregationis Beati Philippi, seu Oratorij Romani S. MARIAE in Vallicella, summatim collecta, sanctæq; Sedis Apostolicæ auctoritate condita, recognita, & confirmata.

